

János Balázs

Va ingressar a l'escola especial per a nois amb talent de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest el 2002, on estudià amb Gyöngyi Keveházi i István Gulyás. Als 16 anys va guanyar el primer premi del Concurs Internacional Liszt, a Pécs.

Ha tocat amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Hongaresa, Simfònica de Szeged, Filharmònica de Brussel·les i Simfònica de la Ràdio de Zagreb, entre d'altres. Ha fet gires pel Japó i actua sovint als Estats Units.

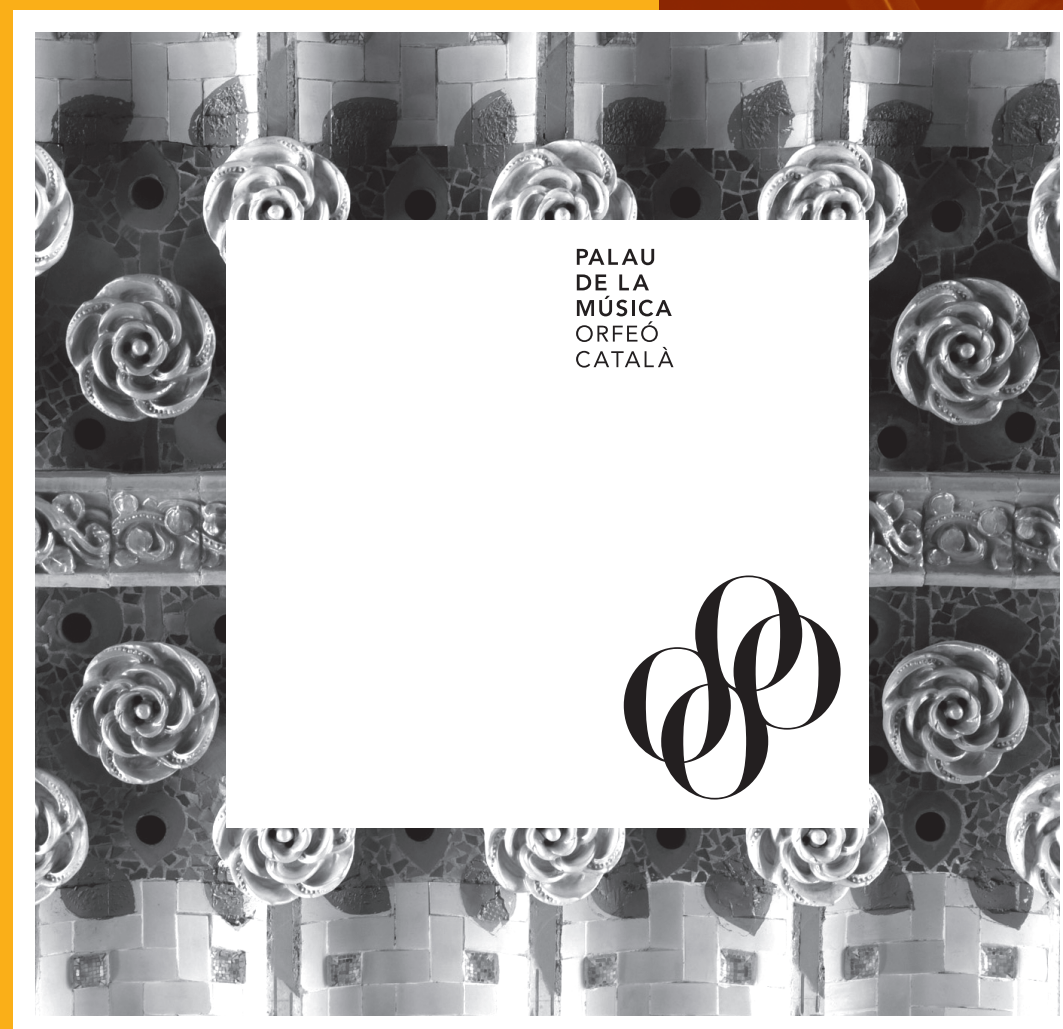
L'any 2010 va oferir la integral de les obres pianístiques i concerts de Chopin en una gira per Hongria, per la qual va rebre un premi del govern polonès. També va enregistrar tres CD amb obres de Liszt i un altre dedicat a Chopin.

L'agost de 2011 va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Piano d'Aspen (EUA) i el tercer premi del Concurs Liszt de Budapest. El mateix any va rebre el prestigiós Junior Prima Prize, una de les distincions de més alt rang a Hongria. A principi del 2012 va ser guardonat amb el Premi Klassz Talent a Budapest, que va propiciar el llançament del seu cinquè CD.

La necessitat d'interpretar música clàssica per al públic d'avui és una vocació personal de János Balázs, i per això sovint toca per a joves, ofereix concerts benèfics i assumeix tasques pedagògiques en classes magistrals i en escoles especials per a nois pobres amb talent. Malgrat la seva joventut és una autoritat a Hongria interpretant Liszt o els grans mestres romàntics. També és una de les poques persones de tot el món capaç d'interpretar Prokófiev i Cziffra d'una manera autèntica.

En els seus concerts el sr. Balázs duu vestits del dissenyador hongarès *bado* (www.bado.hu/en).

Amb la col·laboració de:

2014

ECHO Rising Stars

János Balázs, piano

DIMARTS, 11 DE MARÇ DE 2014, 20.30 h
Petit Palau

@Ildikó Neumann

2014
ECHO
RISING
STARS

Programa

I

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Sonata núm. 17, en Re menor, op. 31 núm. 2, “la Tempesta”
Largo - Allegro
Adagio
Allegretto

22'

Robert Schumann (1810-1856)
Carnaval, op. 9
Preàmbul – Pierrot – Arlequí – Vals noble – Eusebius –
Florestan – Coquette – Rèplica – Sphinxes – Papillons –
A.S.C.H.-S.C.H.A. (lletres dansants) – Chiarina – Chopin –
Estrella – Reconeixement – Pantalon i Colombina – Vals alemany –
Intermezzo: Paganini – Declaració – Passeig – Pausa –
Marxa dels “Davinbündler” contra els Filisteus.

26'

II

Felix Mendelssohn (1809-1847)
Andante & Rondo capriccioso, op. 14

6'

Frédéric Chopin (1810-1849)
Andante spianato i gran polonesa, op. 22

14'

Franz Liszt (1810-1886)
Pensé des morts (d’Harmonies poétiques et religieuses)
Mephisto Walzer núm. 1, S. 514

13’
11’

Concert presentat pel Palace of Arts-Budapest

Cicle ECHO Rising Stars

L’European Concert Hall Organisation (ECHO) és l’associació dels auditoris i les sales de concerts més importants d’Europa i tant L’Auditori com el Palau de la Música en són membres. Això permet situar aquestes dues sales en el mapa de referència dels auditoris i alhora treballar i reflexionar conjuntament per analitzar els reptes de futur del sector. Entenent el seu compromís amb les noves generacions de músics amb talent, tots els membres de l’ECHO acullen el cicle ECHO Rising Stars. Aquest circuit permet que, a proposta dels auditoris de l’organització, diverses agrupacions de cambra puguin ser seleccionades per presentar-se en concert a les principals sales d’Europa i donar-se a conèixer en els circuits musicals de més prestigi del continent. Els intèrprets esmenten amb merescut orgull la seva participació al cicle i sempre reconeixen un abans i un després de la seva gira com a ECHO Rising Stars. Leticia Moreno és l’artista proposada a ECHO pel Palau de la Música Catalana conjuntament amb l’Auditori.

Comentari del programa

La *Sonata núm. 17, op. 31 núm. 2* de Beethoven (1801-1802) reflecteix el trist estat d’ànim del compositor. Malgrat el sobrenom de “la Tempesta”, no la podem relacionar amb la peça teatral homònima de Shakespeare, malgrat és digna d’un drama shakespearia. El moviment inicial és ansiós: hi ha cinc canvis de moviment; diàleg entre força bruta i veu planyent; al centre dos recitatius que semblen sortits d’un somni; despertar brutal i reexposició. L’”Adagio” és un gran *cantabile* meditatiu: a l’aspiració a la tendresa hi respon una sorda pulsació; un tema feliç ens allibera de l’atmosfera opressora, però la pulsació retorna i fineix amb punts suspensius... L’”Allegretto” final és un exemple perfecte de monotematisme melòdic i rítmic que sembla immutable però evoluciona sense discontinuïtat.

El *Carnaval, op. 9* de Schumann (1834-1835), subtitulat *Scenes mignones sur quatre notes*, és un dels cicles pianístics del compositor més brillants quant a escriptura instrumental. Presenta al·lusions a personatges més o menys amagats sota les màscares del Carnaval, alguns de reals, d’altres procedents dels arquetips de la *Commedia dell’arte*, a més d’autoretrats en la doble personalitat schumanniana d’Eusebius i Florestan, o l’esment del cercle dels *Davidbündler* en lluita contra els Filisteus (partidaris conservadors de la mala música). El caràcter veladament críptic d’aquest recull no n’afebleix la qualitat poètica ni la seva vertebració en una escriptura pianística transcendent.

L’*Andante & Rondo capriccioso, op. 14* de Mendelssohn (1827) és una peça cèlebre d’un modernisme sorprenent, que reflecteix el virtuosisme pianístic del compositor, inoït a l’època. Per això, lluny de ser un epígon, va propiciar algunes imitacions, algunes de la mà de Liszt.

La *Gran polonesa brillant, op. 22* de Chopin (1830 i 1831), va ser escrita per a piano i orquestra. El 1934 Chopin hi afegí un *andante* introductori per a piano i després arranjà la polonesa per a piano sol. El contrast entre les dues parts és evident: l’”Andante spianato” és una pàgina intimista amb un gran desplegament polifònic i melòdic, mentre que la “Polonesa” és brillant, solemne i virtuosística.

Liszt fou un autèntic dramaturg del piano, descobridor d’una prodigiosa tècnica de l’instrument, que anuncia totes les innovacions de la literatura pianística del segle XX. *Pensée des morts* forma part de la col·lecció *Harmonies poétiques et religieuses*, títol manllevat a Lamartine. És una peça estranya, la més agosarada del recull. El tema ”mefistofèlic” és una constant en l’obra de Liszt; el *Mephisto Walzer núm. 1* s’inspira en una versió orquestral sobre un episodi del *Faust* de Lenau. És música programàtica que, en versió pianística, és altament virtuosística.

Proper concert

Quatuor Voce

DIMECRES, 07.05.14, 20.30 h
Petit Palau

Obres de Beethoven, Bartók i Brahms.